

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

2. august 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 310/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 310/02 Sag C-597/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. juni 2021 — Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited mod Telenet BVBA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Ondernemingsrechtbank Antwerpen — Belgien) [Præjudiciel forelæggelse — intellektuel ejendomsret — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — artikel 3, stk. 1 og 2 — begrebet »tilrådighedsstillelse for almenheden« — downloading via et peer-to-peer-netværk af en fil, der indeholder et beskyttet værk, og samtidig tilrådighedsstillelse af delelementer af denne fil med henblik på uploading — direktiv 2004/48/EF — artikel 3, stk. 2 — misbrug af foranstaltninger, procedurer og retsmidler — artikel 4 — personer berettiget til at anmode om anvendelse af foranstaltninger, procedurer og retsmidler — artikel 8 — ret til information — artikel 13 — begrebet »tab« — forordning (EU) 2016/679 — artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f) — beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger — lovlig behandling — direktiv 2002/58/EF — artikel 15, stk. 1 — retsforskrifter med henblik på at indskrænke rækkevidden af rettigheder og forpligtelser — grundlæggende rettigheder — artikel 7 og 8, artikel 17, stk. 2, og artikel 47, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder] 2

2021/C 310/03	Sag C-645/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. juni 2021 — Facebook Ireland Limited, Facebook Inc. og Facebook Belgium BVBA mod Gegevensbeschermingsautoriteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 7, 8 og 47 – forordning (EU) 2016/679 – grænsoverskridende behandling af personoplysninger – »one-stop-shop«-mekanismen – effektivt og loyalt samarbejde mellem tilsynsmyndighederne – kompetencer og beføjelser – beføjelse til at indlede og deltage i retssager)	3
2021/C 310/04	Sag C-800/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. juni 2021 — Mittelbayerischer Verlag KG mod SM (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Apelacyjny w Warszawie– Polen) [Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – forordning (EU) nr. 1215/2012 – retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – artikel 7, nr. 2) – specielle kompetenceregler i sager om erstatning uden for kontrakt – det sted, hvor skadetilfølgelsen er foregået eller vil kunne foregå – person, der har gjort gældende, at der foreligger en krænkelse af vedkommendes personlige rettigheder som følge af offentliggørelsen af en artikel på internettet – stedet for skadens indtræden – centrum for denne persons interesser]	5
2021/C 310/05	Sag C-862/19 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. juni 2021 –Den Tjekkiske Republik mod Europa-Kommissionen og Republikken Polen [Appel – Den Europæiske Socialfond (ESF) – Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) – delvis annullering af støtte til driftsprogrammer i Den Tjekkiske Republik – direktiv 2004/18/EF – artikel 16, litra b) – særlig undtagelse – offentlige tjenesteydelseskontrakter vedrørende programmateriale, der er beregnet til udsendelse]	5
2021/C 310/06	Sag C-23/20: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. juni 2021 — Simonsen & Weel A/S mod Region Nordjylland og Region Syddanmark (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Klagenævnet for Udbud — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – rammeaftale – direktiv 2014/24/EU – artikel 5, stk. 5 – artikel 18, stk. 1 – artikel 33 og 49 – bilag V, del C, punkt 7, 8 og 10 – gennemførelsesforordning (EU) 2015/1986 – bilag II, punkt II.1.5 og II.2.6 – fremgangsmåder for indgåelse af kontrakter – pligt til i udbudsbekendtgørelsen eller udbudsbetingelserne at angive dels den anslåede mængde eller den anslåede værdi, dels den maksimale mængde eller den maksimale værdi af de varer, der skal leveres i henhold til en rammeaftale – gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet – direktiv 89/665/EØF – artikel 2d, stk. 1 – klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter – kontrakt uden virkning – ikke omfattet)	6
2021/C 310/07	Forenede sager C-58/20 og 59/20: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. juni 2021 — K (sag C-58/20) og DBKAG (sag C-59/20) mod Finanzamt Österreich, tidligere Finanzamt Linz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht– Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 135, stk. 1 – fritagelser – forvaltning af investeringsforeninger – outsourcing – tjenesteydelser leveret af tredjemand)	7
2021/C 310/08	Sag C-153/20 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 17. juni 2021 — Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen og Den Tjekkiske Republik (Appel – Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – udgifter udelukket fra EU-finansiering – udgifter afholdt af Republikken Litauen – forordning (EU) nr. 65/2011 – administrativ kontrol – kontrol på stedet – kvaliteten af kontrol – ansøgernes kvalitet – kunstigt skabte betingelser – udgifter afholdt inden for rammerne af projekter)	8
2021/C 310/09	Sag C-641/20: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 5. maj 2021 — VT mod Centre public d'action sociale de Liège (CPAS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Liège — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – direktiv 2008/115/EF – tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold – afgørelse om tilbagesendelse – sagsanlæg – foreløbig opholdsret og ret til social bistand under den periode, hvor sagen verserer)	8
2021/C 310/10	Sag C-684/20 P: Appel iværksat den 16. december 2020 af Eleanor Sharpston til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 6. oktober 2020 i sag T-180/20, Sharpston mod Rådet og konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer	9
2021/C 310/11	Sag C-685/20 P: Appel iværksat den 16. december 2020 af Eleanor Sharpston til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 6. oktober 2020 i sag T-550/20, Sharpston mod Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer	9

2021/C 310/12	Sag C-699/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Nysie (Polen) den 21. december 2020 — Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) mod AP	10
2021/C 310/13	Sag C-283/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 4. maj 2021 — VA mod Deutsche Rentenversicherung Bund	10
2021/C 310/14	Sag C-307/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Kleve (Tyskland) den 14. maj 2021 — AB m.fl. mod Ryanair DAC	11
2021/C 310/15	Sag C-319/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'appello di Venezia (Italien) den 21. maj 2021 — Agecontrol SpA mod ZR og Lidl Italia Srl	11
2021/C 310/16	Sag C-334/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Rieti (Italien) den 26. maj 2021 — Straffesag mod G.B. og RH	12
2021/C 310/17	Sag C-341/21 P: Appel iværksat den 2. juni 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 24. marts 2021 i sag T-374/20, KM mod Europa-Kommissionen	13
2021/C 310/18	Sag C-357/21 P: Appel iværksat den 7. juni 2021 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 24. marts 2021 i sag T-374/20, KM mod Europa-Kommissionen	14
2021/C 310/19	Sag C-371/21 P: Appel iværksat den 14. juni 2021 af SGI Studio Galli Ingegneria Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 14. april 2021 i sag T-285/19, SGI Studio Galli Ingegneria mod Kommissionen	15
Retten		
2021/C 310/20	Sag T-695/17 og T-704/17: Rettens dom af 16. juni 2021 — Italien og Spanien mod Kommissionen [Sprogordning – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af oversættere i tysk, fransk, italiensk og nederlandsk – begrænsning af valget af udvælgelsesprøvens sprog 2 og 3 til tysk, engelsk og fransk – forordning nr. 1 – vedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27 og artikel 28, litra f) – forskelsbehandling på grund af sprog – tjenestens interesse – proportionalitet – begrundelsespligt]	18
2021/C 310/21	Sag T-126/19: Rettens dom af 16. juni 2021 — Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji mod Kommissionen (Miljø – forordning (EU) nr. 517/2014 – fluorholdige drivhusgasser – tildeling af kvoter til markedsføring af hydrofluorcarboner – ulovlighedsindsigelse – artikel 16 i og bilag V og VI til forordning nr. 517/2014 – princippet om forbud mod forskelsbehandling – begrundelsespligt)	18
2021/C 310/22	Forenede sager T-281/19 og 351/19: Rettens dom af 16. juni 2021 — Cypern mod Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 – ældre nationale certificeringsordmærker ΧΑΛΛΟΥΜΙ HALLOUMI – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – relativ registreringshindring – artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk.1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning 2017/1001]]	19
2021/C 310/23	Sag T-316/19: Rettens dom af 16. juni 2021 — Lucaccioni mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – social sikring – vedtægtens artikel 73 – fælles ordning vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervs sygdomme – erhvervs sygdom – artikel 9 – ansøgning om godtgørelse af lægeudgifter – artikel 23 – konsultation af anden læge – afslag på at forelægge sagen for lægeudvalget på grundlag af artikel 22 – manglende analog anvendelse af artikel 22, stk. 1, andet afsnit – regel om overensstemmelse mellem stævningen og klagen – retsreglers tidsmæssige anvendelse)	20
2021/C 310/24	Sag T-355/19: Rettens dom af 16. juni 2021 — CE mod Regionsudvalget [Personalesag – midlertidigt ansatte – ansættelsesvilkårenes artikel 2, litra c) – tidsbegrænset kontrakt – opsigelse med varsel før tid – ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra c), nr. i) – brud på tillidsforhold – fremgangsmåden ved opsigelse – procedurefordrejning – ret til at blive hørt – princippet om god forvaltningsskik – ret til forsvar – åbenbart urigtigt skøn]	20

2021/C 310/25	Sag T-586/19: Rettens dom af 16. juni 2021 — PL mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – karriereudviklingsrapport – bedømmelsesåret 2017 2017 – udpegning af bedømmeren – vedtægtens artikel 22a – almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43 – omsorgspligt – rimelig frist – princippet om upartiskhed – artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder – begrundelsespligt – vedtægtens artikel 26 – ret til forsvar)	21
2021/C 310/26	Sag T-678/19: Rettens dom af 16. juni 2021 — Health Product Group mod EUIPO — Bioline Pharmaceutical (Enterosgel) [EU-varemærker – ugyldighedssag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærket Enterosgel – ond tro foreligger ikke – artikel 51, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]] . .	22
2021/C 310/27	Sag T-867/19: Rettens dom af 16. juni 2021 — RA mod Revisionsretten (Personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2016 – afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 11 – manglende bedømmelsesrapport – sammenligning af fortjenester – opfyldelse af en dom afsagt af Retten – vedtagelse af en ny afgørelse om ikke at forfremme – begrundelsespligt – vedtægtens artikel 45 – åbenbart urigtigt skøn)	22
2021/C 310/28	Sag T-187/20: Rettens dom af 16. juni 2021 — Davide Groppi mod EUIPO — Viabizzuno (Bordlampe) (EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en bordlampe – tidligere EF-design – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – artikel 6 i forordning (EF) nr. 6/2002)	23
2021/C 310/29	Sag T-196/20: Rettens dom af 16. juni 2021 — Chanel mod EUIPO — Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO) [EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket INCOCO – de ældre nationale ordmærker COCO – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	23
2021/C 310/30	Sag T-215/20: Rettens dom af 16. juni 2021 — Fidia farmaceuticimod EUIPO — Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutical Laboratories (HYAL) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket HYAL – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 59, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] – absolut registreringshindring – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk.1, litra c), i forordning 2017/1001] – ret til kontradiktion – kontradiktionsprincippet – begrundelsespligt – god forvaltningsskik og ligebehandling – artikel 165, stk. 1, i forordning 2017/1001]	24
2021/C 310/31	Sag T-368/20: Rettens dom af 16. juni 2021 — Smiley Miley mod EUIPO — Cyrus Trademarks (MILEY CYRUS) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket MILEY CYRUS – ældre EU-figurmærke CYRUS – artikel 8, stk.1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	25
2021/C 310/32	Sag T-415/20: Rettens dom af 16. juni 2021 — KT mod EIB (Personalesag – ansatte ved EIB – disciplinærsag – afskedigelse på grund af en alvorlig forseelse – ret til forsvar – afhøring af vidner – delegation af beføjelser – forberedelse af den anfægtede afgørelse – rimelig frist – upartiskhed – beskyttelse af personoplysninger – proportionalitet)	25
2021/C 310/33	Sag T-481/20: Rettens dom af 16. juni 2021 — Magnetec mod EUIPO (CoolTUBE) [EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket CoolTUBE – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	26
2021/C 310/34	Sag T-487/20: Rettens dom af 16. juni 2021 — Rezon mod EUIPO (imot.bg) [EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket imot.bg – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk.1, første punktum, i forordning 2017/1001 – delvist bekræftende afgørelse]	26

2021/C 310/35	Sag T-198/20: Rettens kendelse af 8. juni 2021 — Shindler m.fl. mod Rådet (Annullationssøgsmål – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – aftale om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og af Euratom – Rådets afgørelse om indgåelse af aftale om udtræden – statsborgere i Det Forenede Kongerige – fortabelse af unionsborgerskab – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)	27
2021/C 310/36	Sag T-231/20: Rettens kendelse af 8. juni 2021 — Price mod Rådet (Annullationssøgsmål – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – aftale om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og Euratom – Rådets afgørelse om indgåelse af aftale om udtræden – statsborgere i Det Forenede Kongerige – fortabelse af unionsborgerskab – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)	28
2021/C 310/37	Sag T-252/20: Rettens kendelse af 8. juni 2021 — Silver m.fl. mod Rådet (Annullationssøgsmål – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – aftale om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og Euratom – Rådets afgørelse om indgåelse af aftale om udtræden – statsborgere i Det Forenede Kongerige – fortabelse af unionsborgerskab – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)	29
2021/C 310/38	Sag T-420/20: Rettens kendelse af 16. juni 2021 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT8) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket GT8 – det ældre EU-figurmærke GT – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) – relevant kundekreds – opmærksomhedsniveau – åbenbart, at søgsmålet skal tages til følge]	29
2021/C 310/39	Sag T-421/20: Rettens kendelse af 16. juni 2021 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT3) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket GT3 – det ældre EU-figurmærke GT – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) – relevant kundekreds – opmærksomhedsniveau – åbenbart, at søgsmålet skal tages til følge]	30
2021/C 310/40	Sag T-422/20: Rettens kendelse af 16. juni 2021 — Sony Interactive Entertainment Europe Ltd mod EUIPO — Huawei Technologies (GT5) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket GT5 – det ældre EU-figurmærke GT – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) – relevant kundekreds – opmærksomhedsniveau – åbenbart velbegrundet søgsmål]	31
2021/C 310/41	Sag T-423/20: Rettens kendelse af 16. juni 2021 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT9) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket GT9 – det ældre EU-figurmærke GT – absolut registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) – relevant kundekreds – opmærksomhedsniveau – åbenbart velbegrundet søgsmål]	31
2021/C 310/42	Sag T-512/20: Rettens kendelse af 14. juni 2021 — TrekStor mod EUIPO — Zagg (Beskyttelses-covers til computerudstyr) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver beskyttelses-covers til computerudstyr – ugyldighedsgrund – uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af en medlemsstats ophavsretslovgivning – artikel 25, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 6/2002 – begæring om vidneafhøring – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	32

2021/C 310/43	Sag T-558/20: Rettens kendelse af 16. juni 2021 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT10) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket GT10 – det ældre EU-figurmærke GT – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) – relevant kundekreds – opmærksomhedsniveau – åbenbart, at søgsmålet skal tages til følge]	33
2021/C 310/44	Sag T-564/20: Rettens kendelse af 14. juni 2021 — TrekStor mod EUIPO — Zagg (Beskyttelses-covers til computerudstyr) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver beskyttelses-covers til computerudstyr – ugyldighedsgrund – uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af en medlemsstats ophavsretslovgivning – artikel 25, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 6/2002 – begæring om vidneafhøring – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	33
2021/C 310/45	Sag T-565/20: Rettens kendelse af 14. juni 2021 — TrekStor mod EUIPO — Zagg (Beskyttelses-covers til computerudstyr) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver beskyttelses-covers til computerudstyr – ugyldighedsgrund – uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af en medlemsstats ophavsretslovgivning – artikel 25, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 6/2002 – begæring om vidneafhøring – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	34
2021/C 310/46	Sag T-663/20: Rettens kendelse af 8. juni 2021 — One Voice mod ECHA (Annulations søgsmål – REACH – stoffet homosalat – eksklusiv anvendelse til fremstilling af kosmetiske produkter – overensstemmelseskontrol af registreringer – artikel 41, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 – søgsmålsfrist – artikel 21, stk. 5, i forordning (EF) nr. 771/2008 – procesreglementets artikel 59 – afvisning)	35
2021/C 310/47	Sag T-664/20: Rettens kendelse af 8. juni 2021 — One Voice mod ECHA (Annulations søgsmål – REACH – stoffet 2-ethylhexyl-salicylat – eksklusiv anvendelse til fremstilling af kosmetiske produkter – overensstemmelseskontrol af registreringer – artikel 41, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 – søgsmålsfrist – artikel 21, stk. 5, i forordning (EF) nr. 771/2008 – procesreglementets artikel 59 – afvisning)	35
2021/C 310/48	Sag T-312/21: Sag anlagt den 2. juni 2021 — SY mod Kommissionen	36
2021/C 310/49	Sag T-323/21: Sag anlagt den 8. juni 2021 — Castel Frères mod EUIPO — Shanghai Panati (Gengivelse af kinesiske skrifttegn)	37
2021/C 310/50	Sag T-332/21: Sag anlagt den 11. juni 2021 — Wizz Air Hungary mod Kommissionen	37
2021/C 310/51	Sag T-333/21: Sag anlagt den 14. juni 2021 — Ryanair mod Kommissionen	38
2021/C 310/52	Sag T-335/21: Sag anlagt den 15. juni 2021 — PJ mod EIT	39

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 310/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 297 af 26.7.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 289 af 19.7.2021

EUT C 278 af 12.7.2021

EUT C 263 af 5.7.2021

EUT C 252 af 28.6.2021

EUT C 242 af 21.6.2021

EUT C 228 af 14.6.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. juni 2021 — Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited mod Telenet BVBA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Ondernemingsrechtbank Antwerpen — Belgien)

(Sag C-597/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – intellektuel ejendomsret – ophavsret og beslægtede rettigheder – direktiv 2001/29/EF – artikel 3, stk. 1 og 2 – begrebet »tilrådighedsstillelse for almenheden« – downloading via et peer-to-peer-netværk af en fil, der indeholder et beskyttet værk, og samtidig tilrådighedsstillelse af delelementer af denne fil med henblik på uploading – direktiv 2004/48/EF – artikel 3, stk. 2 – misbrug af foranstaltninger, procedurer og retsmidler – artikel 4 – personer berettiget til at anmode om anvendelse af foranstaltninger, procedurer og retsmidler – artikel 8 – ret til information – artikel 13 – begrebet »tab« – forordning (EU) 2016/679 – artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f) – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – lovlig behandling – direktiv 2002/58/EF – artikel 15, stk. 1 – retsforskrifter med henblik på at indskrænke rækkevidden af rettigheder og forpligtelser – grundlæggende rettigheder – artikel 7 og 8, artikel 17, stk. 2, og artikel 47, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder]

(2021/C 310/02)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited

Sagsøgt: Telenet BVBA

Procesdeltagere: Proximus NV og Scarlet Belgium NV

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at uploading fra terminaludstyr tilhørende en bruger af et peer-to-peer-netværk til terminaludstyr tilhørende andre brugere af dette netværk, af delelementer, som denne bruger først har downloadet, af en mediefil, der indeholder et beskyttet værk, udgør en tilrådighedsstillelse for almenheden i denne bestemmelses forstand, selv om disse delelementer kun er anvendelige i sig selv, når en vis andel er downloadet. Det er uden betydning, at uploadingen foretages automatisk af delingssoftwaren BitTorrent-klient som følge af denne softwares indstillinger, når brugeren fra det terminaludstyr, hvorfra uploadingen sker, har tegnet abonnement på denne software ved at give samtykke til anvendelse heraf efter at være blevet behørigt informeret om dens egenskaber.

- 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at en person, der i henhold til aftale er indehaver af visse intellektuelle ejendomsrettigheder, som denne person dog ikke selv udnytter, idet den pågældende blot kræver erstatning fra de formodede krænkende parter, principielt kan gøre brug af de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er fastsat i dette direktivs kapitel II, medmindre det i henhold til den generelle forpligtelse, der er fastsat i direktivets artikel 3, stk. 2, og på grundlag af en samlet og indgående undersøgelse godtgøres, at den pågældende persons begæring er udtryk for misbrug. Hvad særligt angår en begæring om oplysninger på grundlag af dette direktivs artikel 8 skal en sådan ligeledes afslås, hvis den ikke er velbegrundet eller ikke er forholdsmæssigt afpasset, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 3) Artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), sammenholdt med artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009, skal fortolkes således, at denne bestemmelse principielt hverken er til hinder for, at indehaveren af intellektuelle ejendomsrettigheder og en tredjemand på dennes vegne foretager systematisk registrering af IP-adresser på brugere af peer-to-peer-netværk, hvis internetforbindelser angiveligt er blevet brugt til krænkende aktiviteter, eller at disse brugeres navne og postadresser videregives til denne indehaver eller en tredjemand med henblik på at gøre det muligt for den pågældende at anlægge et erstatningssøgsmål ved en civil domstol vedrørende tab, som de nævnte brugere angiveligt har forvoldt, dog på betingelse af, at den nævnte indehavers eller en sådan tredjemands initiativer og begæringer i denne henseende er velbegrundede, forholdsmæssigt afpassede og ikke udtryk for misbrug, og at der er et retsgrundlag herfor i en national retsforordning som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58, som ændret ved direktiv 2009/136, der indskrænker rækkevidden af reglerne i artikel 5 og 6 i dette direktiv, som ændret.

(¹) EUT C 383 af 11.11.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. juni 2021 — Facebook Ireland Limited, Facebook Inc. og Facebook Belgium BVBA mod Gegevensbeschermingsautoriteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel — Belgien)

(Sag C-645/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 7, 8 og 47 – forordning (EU) 2016/679 – grænseoverskridende behandling af personoplysninger – »one-stop-shop«-mekanismen – effektivt og loyalt samarbejde mellem tilsynsmyndighederne – kompetencer og beføjelser – beføjelse til at indlede og deltage i retssager«)

(2021/C 310/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Facebook Ireland Limited, Facebook Inc. og Facebook Belgium BVBA

Sagsøgt: Gegevensbeschermingsautoriteit

Konklusion

- 1) Artikel 55, stk. 1, artikel 56-58 og artikel 60-66 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), sammenholdt med artikel 7, 8 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at en medlemsstats tilsynsmyndighed, som i henhold til den nationale lovgivning, der er vedtaget til gennemførelse af denne forordnings artikel 58, stk. 5, har beføjelse til at indbringe alle angivelige overtrædelser af nævnte forordning for en retsinstans i denne medlemsstat og om nødvendigt indlede eller deltage i retssager, kan udøve denne beføjelse for så vidt angår en grænseoverskridende behandling af oplysninger, selv om den ikke er den »ledende tilsynsmyndighed« som omhandlet i samme forordnings artikel 56, stk. 1, for så vidt angår denne behandling af oplysninger, for så vidt som der er tale om en af de situationer, hvor forordning 2016/679 tillægger denne tilsynsmyndighed en kompetence til at vedtage en afgørelse, hvorved det fastslås, at nævnte behandling tilsidesætter de regler, som den indeholder, og overholder de procedurer for samarbejde og sammenhæng, der er fastsat i denne forordning.
- 2) Artikel 58, stk. 5, i forordning 2016/679 skal fortolkes således, at det, for at en medlemsstats tilsynsmyndighed, som ikke er den ledende tilsynsmyndighed, kan gøre brug af beføjelsen til at indlede eller deltage i retssager som omhandlet i denne bestemmelse, i forbindelse med grænseoverskridende behandling af personoplysninger, ikke kræves, at den dataansvarlige eller databehandleren for den grænseoverskridende behandling af personoplysninger, som dette søgsmål er rettet mod, har en hovedvirksomhed eller en anden etablering på denne medlemsstats område.
- 3) Artikel 58, stk. 5, i forordning 2016/679 skal fortolkes således, at en medlemsstats tilsynsmyndighed, som ikke er den ledende tilsynsmyndighed, kan gøre brug af beføjelsen til at indbringe alle angivelige overtrædelser af denne forordning for en retsinstans i denne medlemsstat og om nødvendigt at indlede eller deltage i retssager som omhandlet i denne bestemmelse, både med hensyn til den dataansvarliges hovedvirksomhed, der ligger i den medlemsstat, som henhører under denne myndighed, og med hensyn til en anden af den ansvarliges etableringer, for så vidt som søgsmålet omhandler en behandling af oplysninger, der er foretaget inden for rammerne af denne etablerings aktiviteter, og at nævnte myndighed er kompetent til at udøve denne beføjelse i overensstemmelse med det, der er anført som svar på det første spørgsmål.
- 4) Artikel 58, stk. 5, i forordning 2016/679 skal fortolkes således, at når en tilsynsmyndighed i en medlemsstat, som ikke er den »ledende tilsynsmyndighed« som omhandlet i denne forordnings artikel 56, stk. 1, har anlagt et søgsmål om grænseoverskridende behandling af personoplysninger inden den 25. maj 2018, dvs. inden den dato, hvor den nævnte forordning fandt anvendelse, kan dette søgsmål, set fra et EU-retligt synspunkt, opretholdes på grundlag af bestemmelserne i direktiv 95/46, som fortsat finder anvendelse for så vidt angår overtrædelser af de regler, som det fastsætter, der er begået indtil datoen for dette direktivs ophævelse. Nævnte søgsmål kan desuden anlægges af denne myndighed for overtrædelser, der er begået efter denne dato på grundlag af artikel 58, stk. 5, i forordning 2016/679, for så vidt som det er i en af de situationer, hvor denne forordning undtagelsesvis tillægger en tilsynsmyndighed i en medlemsstat, som ikke er den »ledende tilsynsmyndighed«, en kompetence til at vedtage en afgørelse, hvori det fastslås, at den omhandlede behandling af oplysninger tilsidesætter de regler, der er fastsat i nævnte forordning for så vidt angår beskyttelsen af fysiske personers rettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger og under overholdelse af de samarbejds- og sammenhængsprocedurer, der er fastsat i denne forordning, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 5) Artikel 58, stk. 5, i forordning 2016/679 skal fortolkes således, at denne bestemmelse har direkte virkning, således at en national tilsynsmyndighed kan påberåbe sig den nævnte bestemmelse for at anlægge eller genoptage en sag mod private, selv om den samme bestemmelse ikke specifikt er blevet gennemført i den pågældende medlemsstats lovgivning.

(¹) EUT C 406 af 2.12.2019.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. juni 2021 — Mittelbayerischer Verlag KG mod SM
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Apelacyjny w Warszawie– Polen)**

(Sag C-800/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – forordning (EU) nr. 1215/2012 – retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – artikel 7, nr. 2) – specielle kompetenceregler i sager om erstatning uden for kontrakt – det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå – person, der har gjort gældende, at der foreligger en krænkelse af vedkommendes personlige rettigheder som følge af offentliggørelsen af en artikel på internettet – stedet for skadens indtræden – centrum for denne persons interesser]

(2021/C 310/04)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mittelbayerischer Verlag KG

Sagsøgt: SM

Konklusion

Artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at retten på det sted, hvor centrum for en persons interesser befinder sig, i et tilfælde, hvor denne person har gjort gældende, at den pågældendes personlige rettigheder er blevet krænkede ved indhold, der er blevet lagt på et websted, kun har kompetence til med hensyn til den samlede påståede skade at påkende et erstatningsøgsmål, der er anlagt af denne person, hvis dette indhold indeholder objektive og kontrollerbare forhold, der gør det muligt direkte eller indirekte at identificere den nævnte person.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 27.1.2020.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. juni 2021 –Den Tjekkiske Republik mod
Europa-Kommissionen og Republikken Polen**

(Sag C-862/19 P) ⁽¹⁾

[Appel – Den Europæiske Socialfond (ESF) – Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) – delvis annullering af støtte til driftsprogrammer i Den Tjekkiske Republik – direktiv 2004/18/EF – artikel 16, litra b) – særlig undtagelse – offentlige tjenesteydelseskontrakter vedrørende programmateriale, der er beregnet til udsendelse]

(2021/C 310/05)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, O. Serdula, J. Vlácil og I. Gavrilová, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved P. Ondrůšek og P. Arenas, som befuldmægtigede) og Republikken Polen

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 27 af 27.1.2020.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. juni 2021 — Simonsen & Weel A/S mod Region Nordjylland og Region Syddanmark (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Klagenævnet for Udbud — Danmark)

(Sag C-23/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – rammeaftale – direktiv 2014/24/EU – artikel 5, stk. 5 – artikel 18, stk. 1 – artikel 33 og 49 – bilag V, del C, punkt 7, 8 og 10 – gennemførelsesforordning (EU) 2015/1986 – bilag II, punkt II.1.5 og II.2.6 – fremgangsmåder for indgåelse af kontrakter – pligt til i udbudsbekendtgørelsen eller udbudsbetingelserne at angive dels den anslåede mængde eller den anslåede værdi, dels den maksimale mængde eller den maksimale værdi af de varer, der skal leveres i henhold til en rammeaftale – gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet – direktiv 89/665/EØF – artikel 2d, stk. 1 – klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter – kontrakt uden virkning – ikke omfattet)

(2021/C 310/06)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Klagenævnet for Udbud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Simonsen & Weel A/S

Sagsøgte: Region Nordjylland og Region Syddanmark

Procesdeltager: Nutricia A/S

Konklusion

- 1) Artikel 49 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF og punkt 7 og 8 samt punkt 10, litra a), i del C i bilag V til dette direktiv, sammenholdt med nævnte direktivs artikel 33 og ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, der er fastsat i dette direktivs artikel 18, stk. 1, skal fortolkes således, at der i udbudsbekendtgørelsen skal angives den anslåede mængde og/eller den anslåede værdi samt en maksimal mængde og/eller en maksimal værdi af de varer, der skal leveres i henhold til en rammeaftale, og at når denne grænse er nået, vil den nævnte rammeaftale have udtømt sine virkninger.
- 2) Artikel 49 i direktiv 2014/24 samt punkt 7 og punkt 10, litra a), i del C i bilag V til dette direktiv, sammenholdt med nævnte direktivs artikel 33 og ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, der har fundet udtryk i dette direktivs artikel 18, stk. 1, skal fortolkes således, at den anslåede mængde og/eller den anslåede værdi samt en maksimal mængde og/eller en maksimal værdi af de varer, der skal leveres i henhold til en rammeaftale, skal angives samlet i udbudsbekendtgørelsen, og at der i denne bekendtgørelse kan fastsættes supplerende krav, som den ordregivende myndighed træffer beslutning om og tilføjer til bekendtgørelsen.

- 3) Artikel 2d, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse i det tilfælde, hvor en udbudsbekendtgørelse er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, men hvor, for det første, den anslåede mængde og/eller den anslåede værdi af de varer, der skal leveres i henhold til den udbudte rammeaftale, ikke fremgår af denne udbudsbekendtgørelse, men af udbudsbetingelserne, og, for det andet, der hverken i nævnte udbudsbekendtgørelse eller i disse udbudsbetingelser er nævnt en maksimal mængde og/eller en maksimal værdi af de varer, der skal leveres i henhold til nævnte rammeaftale.

(¹) EUT C 95 af 23.3.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. juni 2021 — K (sag C-58/20) og DBKAG (sag C-59/20) mod Finanzamt Österreich, tidligere Finanzamt Linz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht— Østrig)

(Forenede sager C-58/20 og 59/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 135, stk. 1 – fritagelser – forvaltning af investeringsforeninger – outsourcing – tjenesteydelser leveret af tredjemand)

(2021/C 310/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: K (sag C-58/20) og DBKAG (sag C-59/20)

Sagsøgt: Finanzamt Österreich, tidligere Finanzamt Linz

Konklusion

Artikel 135, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at tjenesteydelser, som af tredjemand leveres til administrationsselskaber, der forvalter investeringsforeninger, såsom skattemæssige opgaver, der består i at sikre en beskatning, der er i overensstemmelse med den nationale lov om fondsindtægter oppebåret af deltagerne, og i tildeling af en brugsret til software, som udelukkende tjener til at foretage beregninger, der er væsentlige for risikostyring og resultatmåling, er omfattet af den fritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse, såfremt de har en tæt sammenhæng med forvaltningen af investeringsforeninger, og såfremt de udelukkende leveres med henblik på forvaltning af sådanne foreninger, også selv om disse tjenesteydelser ikke er outsourcet i deres helhed.

(¹) EUT C 191 af 8.6.2020.

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 17. juni 2021 — Republikken Litauen mod
Europa-Kommissionen og Den Tjekkiske Republik**

(Sag C-153/20 P) ⁽¹⁾

(Appel – Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – udgifter udelukket fra EU-finansiering – udgifter afholdt af Republikken Litauen – forordning (EU) nr. 65/2011 – administrativ kontrol – kontrol på stedet – kvaliteten af kontrol – ansøgernes kvalitet – kunstigt skabte betingelser – udgifter afholdt inden for rammerne af projekter)

(2021/C 310/08)

Processprog: litauisk

Parter

Appellant: Republikken Litauen (ved R. Dzikovič og K. Dieninio, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Sauka og A. Steiblytė, som befuldmægtigede) og Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Pavliš og J. Vláčil, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Republikken Litauen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa- Kommissionen afholdte omkostninger
- 3) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 29.6.2020.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 5. maj 2021 — VT mod Centre public d'action sociale de Liège (CPAS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Liège — Belgien)

(Sag C-641/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – direktiv 2008/115/EF – tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold – afgørelse om tilbagesendelse – sagsanlæg – foreløbig opholdsret og ret til social bistand under den periode, hvor sagen verserer)

(2021/C 310/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal du travail de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VT

Sagsøgt: Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

Konklusion

Artikel 5 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt det nævnte direktivs artikel 14, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, hvorefter et søgsmål, der er anlagt af en tredjelandstatsborger til prøvelse af en afgørelse om tilbagesendelse — som omhandlet i nævnte direktivs artikel 3, nr. 4) — og som den pågældende har været genstand for som følge af den kompetente myndigheds fratagelse af hans flygtningestatus i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, ikke tillægges automatisk opsættende virkning, og hvorefter den pågældende ikke tilsvarende indrømmes en foreløbig opholdsret og sikres en dækning af sine grundlæggende behov, indtil der træffes afgørelse i det nævnte søgsmål, i det særlige tilfælde, hvor denne statsborger, der lider af en alvorlig sygdom, som følge af fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan udsættes for en alvorlig risiko for en alvorlig og uafvendelig forværrelse af sin helbredstilstand. I denne forbindelse skal den nationale retsinstans, for hvilken der er indbragt en tvist, hvis udfald er knyttet til en eventuel udsættelse af virkningerne af en afgørelse om tilbagesendelse, lægge til grund, at det søgsmål, der er anlagt til prøvelse af denne afgørelse, har automatisk opsættende virkning, for så vidt som der under søgsmålet er fremført argumenter, der ikke synes at være åbenbart ugrundede, og hvorved det tilsigtes at godtgøre, at fuldbyrdelsen af denne afgørelse ville udsætte tredjelandstatsborgeren for en alvorlig risiko for en alvorlig og uafvendelig forværrelse af sin helbredstilstand.

(¹) EUT C 44 af 8.2.2021.

Appel iværksat den 16. december 2020 af Eleanor Sharpston til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 6. oktober 2020 i sag T-180/20, Sharpston mod Rådet og konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer

(Sag C-684/20 P)

(2021/C 310/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Eleanor Sharpston (ved barrister-at-law N. Forwood, barrister J. Robb, J. Flynn, QC, og H. Mercer, QC)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer

Ved kendelse af 16. juni 2021 har Domstolen (Første Afdeling) forkastet appellen, idet det var åbenbart, at den delvis skulle afvises, delvis var åbenbart ugrundet, og pålagt appellanten at bære sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 16. december 2020 af Eleanor Sharpston til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 6. oktober 2020 i sag T-550/20, Sharpston mod Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer

(Sag C-685/20 P)

(2021/C 310/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Eleanor Sharpston (ved barrister-at-law N. Forwood, barrister J. Robb, J. Flynn, QC, og H. Mercer, QC)

De andre parter i appelsagen: Rådet for den Europæiske Union og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer

Ved kendelse af 16. juni 2021 har Domstolen (Første Afdeling) forkastet appellen, idet det var åbenbart, at den delvis skulle afvises, delvis var åbenbart ugrundet, og pålagt appellanten at bære sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Nysie (Polen) den 21. december 2020 — Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) mod AP

(Sag C-699/20)

(2021/C 310/12)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Nysie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Sagsøgt: AP

Ved kendelse af 8. juni 2021 har Domstolen (Sjette Afdeling) fastslået, at det er åbenbart, at anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Nysie, II Wydział Karny (retten i første instans i Nysie, afdelingen for straffesager, Polen) skal afvises.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 4. maj 2021 — VA mod Deutsche Rentenversicherung Bund

(Sag C-283/21)

(2021/C 310/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VA

Sagsøgt: Deutsche Rentenversicherung Bund

Procesdeltager: RB

Præjudicielle spørgsmål

1. Tages der i henhold til bestemmelserne i Nederlandene — som i henhold til bestemmelserne i afsnit II forordning (EF) nr. 883/2004⁽¹⁾ er den kompetente medlemsstat — hensyn til en børnepasningsperiode som omhandlet i artikel 44, stk. 2, i forordning (EF) 987/2009⁽²⁾ derved, at børnepasningsperioden i Nederlandene som ren bopælsperiode begrunder en pensionsrettighed?

Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

2. Skal artikel 44, stk. 2, i forordning nr. 987/2009 — i videreudvikling af Domstolens dom af 23. november 2000 i sag C-135/99 ⁽¹⁾ og af 19. juli 2021 i sag C-522/10 ⁽²⁾, — fortolkes udvidende således, at den ansvarlige medlemsstat også skal tage hensyn til børnepasningsperioder i tilfælde, hvor den person, som har varetaget børnepasningen, før og efter børnepasningen ganske vist har pensionsretlige perioder på grund af uddannelse eller beskæftigelse udelukkende i denne stats ordning, men ikke indbetalte bidrag til denne ordning umiddelbart før eller efter børnepasningen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16.9.2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2009, L 284, s. 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2000:647, Elsen.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:C:2012:475, Reichel-Albert.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Kleve (Tyskland) den 14. maj 2021 —
AB m.fl. mod Ryanair DAC**

(Sag C-307/21)

(2021/C 310/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Kleve

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AB m.fl.

Sagsøgt: Ryanair DAC

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ fortolkes således, at det transporterende luftfartsselskab også skal betale kompensation i tilfælde af aflysning af en flyafgang, som passageren ikke har fået meddelelse om mindst to uger før det planlagte afgangstidspunkt, hvis luftfartsselskabet rettidigt inden udløbet af to uger har sendt oplysningen til den eneste e-mailadresse, der blev meddelt luftfartsselskabet ved reservationen, uden at være klar over, at reservationen er foretaget via en formidler eller dennes internetplatform, og det højst er formidleren, der har adgang til reservationen på denne e-mailadresse, hvorimod passageren ikke selv har nogen direkte adgang til e-mailadressen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'appello di Venezia (Italien) den 21. maj
2021 — Agecontrol SpA mod ZR og Lidl Italia Srl**

(Sag C-319/21)

(2021/C 310/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte d'appello di Venezia

Parter i hovedsagen

Appellant: Agecontrol SpA

Indstævnte: ZR og Lidl Italia Srl

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 4, i Kommissionens forordning (EU) nr. 543/2011 ⁽¹⁾, sammenholdt med samme forordnings artikel 5, stk. 1, og artikel 8 og med artikel 113 og 113a i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 ⁽²⁾, fortolkes således, at der er pligt til at udarbejde et ledsagedokument med angivelse af navnet og oprindelseslandet for friske frugter og grøntsager, som afsendes færdigpakkede eller i de af producenten tilvejebragte originale emballager, under transport fra en distributionsplatform til et salgssted tilhørende et markedsføringselskab, uafhængigt af, om der på emballagens ene side findes et direkte påtryk, der ikke kan slettes, eller en etiket, der indgår i selve emballagen eller er fastgjort til denne, med de særlige angivelser ifølge kapitel 1 i forordning (EU) nr. 543/2011 (herunder produkternes navn og oprindelsesland), og at disse oplysninger også er anført i de fakturaer, som er udstedt af den leverandør, hvoraf markedsføringselskabet har købt produktet, og som opbevares på selskabets administrationskontorer, samt på en seddel, der er anbragt synligt i det transportmiddel, hvormed produktet transporteres?

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7.6.2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (EUT 2011, L 157, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT 2007, L 299, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Rieti (Italien) den 26. maj 2021 —
Straffesag mod G.B. og RH**

(Sag C-334/21)

(2021/C 310/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Rieti

Parter i hovedsagen

G.B. og R.H.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58 ⁽¹⁾, læst i lyset af chartrets artikel 7, 8, 11 og 52, stk. 1, og i kraft af de principper, som blev fastslået [af Den Europæiske Unions Domstol] i dom af 2. marts 2021, C-746/18, fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning som den, der er fastsat i artikel 132, stk. 3, i lovdekret nr. 196/2003, hvorefter anklagemyndigheden — et organ, der nyder godt af fuldstændige og ubegrænsede garantier om uafhængighed og selvstændighed som fastlagt i bestemmelserne i den italienske forfatnings afsnit IV — har beføjelse til ved begrundet dekret at beordre at få adgang til trafikdata og lokaliseringsdata i forbindelse med en strafferetlig efterforskning?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan der da opnås yderligere fortolkningsbidrag vedrørende en eventuel anvendelse uden tilbagevirkende kraft af de i dom af 2. marts 2021, C-746/18, fastlagte principper under hensyntagen til de mere tungtvejende behov for retssikkerhed i forbindelse med forebyggelse, afsløring og efterforskning af grov kriminalitet eller trusler mod den offentlige sikkerhed?

3) Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58, læst i lyset af chartrets artikel 7, 8, 11 og 52, stk. 1, og i kraft af de principper, som blev fastslået [af Den Europæiske Unions Domstol] i dom af 2. marts 2021, C-746/18, fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning som den, der er fastsat i artikel 132, stk. 3, i lovdekret nr. 196/2003, læst i lyset af artikel 267, stk. 2, Codice di procedura penale (strafferetsplejeloven), hvorefter anklagemyndigheden i hastende tilfælde straks kan få adgang til trafikdata, med efterfølgende undersøgelse og kontrol fra den dommer, der træffer afgørelse?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT 2002, L 201, s. 37).

**Appel iværksat den 2. juni 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Syvende Afdeling) den 24. marts 2021 i sag T-374/20, KM mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-341/21 P)

(2021/C 310/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved T.S. Bohr og B. Mongin, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: KM, Europa-Parlamentet og Rådet for den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Syvende Afdeling) den 24. marts 2021, KM mod Kommissionen, i sag T-374/20 ophæves.
- Europa-Kommissionen frifindes.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har fremsat tre appelanbringender til støtte for appellen.

Med det første appelanbringende har Kommissionen gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl med hensyn til kriterierne for bedømmelsen af lovligheden af de afgørelser, som lovgiver har vedtaget, og tilsidesatte begrundelsespligten. Retten afveg fra princippet om, at bedømmelsen af en EU-retsakts lovlighed med hensyn til de grundlæggende rettigheder ikke må støttes på hævdelser, der er støttet på retsaktens konsekvenser i et konkret tilfælde; ulovligheden af en bestemmelse i vedtægten kan ifølge Kommissionen ikke være støttet på lovgivers afgørelses »manglende hensigtsmæssighed«; Retten tilsidesatte de i dom af 19. december 2019 i sag C-460/18 P (¹) opstillede principper, idet den ikke tog hensyn til alle elementer, der kendetegnede de to situationer, som skulle sammenlignes.

Med det andet appelanbringende har Kommissionen gjort gældende, at der er sket en retlig fejl ved fortolkningen af princippet om forbud mod forskelsbehandling, hvorefter de situationer, der er nævnt i artikel 18 og 20 i bilag VIII til vedtægten, er sammenlignelige. Tidspunktet for ægteskabets indgåelse er ikke det eneste kriterium, der adskiller artikel 18 og 20 i bilag VIII. Differentieringen hviler på en række faktorer, som Retten afslog at tage hensyn til; Retten skulle have taget hensyn til formålet med betingelsen om mindstevarigheden af ægteskabet i artikel 18 og 20 i bilag VIII, hvilket havde tydeliggjort deres forskelle; samme konklusion gælder for forskelsbehandlingen på grund af alder.

Med det tredje appelanbringende har Kommissionen endelig gjort gældende, at der er blevet begået en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder⁽¹⁾ og flere tilsidesættelser af begrundelsespligten. Der foreligger for det første en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder, hvorefter konsekvenserne af tjenestemandens død for den overlevende ægtefælle ikke skal være forskellige, alt efter om ægteskabet er blevet indgået før eller efter udtrædelsen af tjenesten; for det andet begik Retten en retlig fejl ved fortolkningen af formålet om forebyggelse af svig, og den tilsidesatte begrundelsespligten.

⁽¹⁾ Dom af 19.12.2019, HK mod Kommissionen, ECL:EU:C:2019:1119.

⁽²⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2012, C 326, s. 391).

Appel iværksat den 7. juni 2021 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 24. marts 2021 i sag T-374/20, KM mod Europa-Kommissionen

(Sag C-357/21 P)

(2021/C 310/18)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og M. Alver, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: KM, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge, og dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Syvende Afdeling) den 24. marts 2021, KM mod Kommissionen, i sag T-374/20 ophæves.
- Sagen realitetsbehandles, og Europa-Kommissionen frifindes i den sag, der blev anlagt i første instans.
- Sagsøgerne i første instans tilpligtes at betale de af Rådet afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen og sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Rådet har fremsat fire anbringender til støtte for appellen.

Med det første appelanbringende har Rådet gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl i forbindelse med, at den længstlevende ægtefælle efter en tidligere tjenestemand, hvis ægteskab blev indgået før dennes udtræden af tjenesten, og den længstlevende ægtefælle efter en tidligere tjenestemand, hvis ægteskab blev indgået efter dennes udtræden af tjenesten, blev behandlet forskelligt ved tildelingen af en efterladtepension i henhold til artikel 18 eller 20 i bilag VIII til vedtægten. Retten foretog imidlertid ikke en vurdering af sammenligneligheden af de omhandlede situationer på grundlag alle de kendetegn, som kendetegner disse, navnlig de respektive retlige situationer, under hensyntagen til den omhandlede EU-retsakts genstand og formål. Retten begik således en retlig fejl, idet den fastslog, at datoen for ægteskabets indgåelse var det eneste element, der er afgørende for, om artikel 18 eller artikel 20 i bilag VIII til vedtægten skal anvendes, selv om den ulige behandling er begrundet på grund af den væsentlige, faktiske og retlige forskel mellem retsstillingen for en tjenestemand, der er placeret i en af de tjenesteretlige stillinger i henhold til vedtægtens artikel 35, og retsstillingen for en tidligere tjenestemand.

Det andet og det tredje appelanbringende har Rådet fremsat subsidiært.

Med det andet appelanbringende har Rådet gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl med hensyn til omfanget af den retslige kontrol af de af EU-lovgiver truffe valg. Retten henviste til, at EU-lovgiver har et »vist« råderum, der indebærer en forpligtelse til at efterprøve, om det er urimeligt, at EU-lovgiver er af den opfattelse, at den indførte ulige behandling er hensigtsmæssig og nødvendig for at nå det forfulgte mål. Derved underkendte Retten, at retsinstansen indrømmer EU-lovgiver et vidt skøn i forbindelse med udøvelsen af de beføjelser, som denne lovgiver er tillagt, på de områder, hvor lovgivers handlinger kræver både politiske, økonomiske og sociale afgørelser, og hvor lovgiver skal foretage komplekse vurderinger og bedømmelser, hvilket er tilfældet for så vidt angår udformningen af en social sikringsordning. Det drejer sig således ikke om at få oplyst, om en foranstaltning, der er vedtaget på dette område, er den eneste mulige eller bedst mulige. Den er nemlig kun ulovlig, hvis den er åbenbart uhensigtsmæssig for at nå det mål, som de kompetente institutioner fulgte. Da Rettens efterprøvelse gik videre end til en undersøgelse af spørgsmålet, om den pågældende foranstaltning var åbenbart uhensigtsmæssig, satte Retten sin egen vurdering i stedet for lovgivers vurdering og overskred derved grænserne for sin beføjelse til domstolskontrol.

Med det tredje appelanbringende har Rådet gjort gældende, at Retten begik retlige fejl ved efterprøvelsen af, om den ulige behandling var begrundet. Denne efterprøvelse er for det første behæftet med en retlig fejl, som Retten begik ved fastlæggelsen af omfanget af dens kontrol af de af lovgiver vedtagne afgørelser. Retten tilsidesatte endvidere retspraksis, hvorefter det påhviler sagsøgeren at føre beviset for, at en lovbestemmelse er uforenelig med den primære ret, og ikke de institutioner, der er ophavsmænd til retsakten, at bevise, at retsakten er lovlig. Retten begik endvidere en retlig fejl derved, at den efterprøvede begrundelsen for den ulige behandling på grundlag af en retspraksis, hvorefter en generel formodning for svig ikke er tilstrækkelig, for at begrunde en foranstaltning, som gør indgreb i formålene med EUF-traktaten, og nåede frem til den konklusion, at der med artikel 20 i bilag VIII til vedtægten blev indført en generel og uigendrivelig formodning om svig for så vidt angår ægteskaber, der har varet mindre end fem år. Deraf følger endelig, henset til det forhold, at artikel 20 i bilag VIII til vedtægten ikke opstiller en formodning for svig eller en formodning for, at der ikke er svig i forbindelse med et ægteskab, at den mulighed, der er nævnt i den appellerede dom, for at fremlægge objektive beviser for at afkræfte formodningen om svig, er irrelevant i det foreliggende tilfælde.

Med det fjerde appelanbringende har Rådet endelig gjort gældende, at Retten begik retlige fejl og tilsidesatte begrundelsespligten med hensyn til konstateringerne vedrørende tilsidesættelsen af forbuddet mod forskelsbehandling på grund af alder. I den appellerede dom henviste Retten alternativt til den længstlevende ægtefælles alder, til tjenstemandens eller til den tidligere tjenstemands alder og tilsidesatte dermed sin begrundelsespligt. Dernæst afhænger konstateringen om en særlig ulempe for personer med en bestemt alder, eller som tilhører en bestemt aldersgruppe, navnlig af, om det bevises, at de omhandlede bestemmelser påvirker et betydeligt større antal personer med en bestemt alder negativt sammenlignet med personer med en anden alder; dette bevis blev imidlertid ikke ført i det foreliggende tilfælde. Selv hvis det blev lagt til grund, at der foreligger en sådan forskellig behandling, som beror indirekte på den tidligere tjenstemands alder på tidspunktet for ægteskabets indgåelse, undlod Retten endelig at efterprøve, om denne forskellige behandling dog var i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder⁽¹⁾ og om den opfyldte de betingelser, der er fastsat i chartrets artikel 52, stk. 1.

⁽¹⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2012, C 326, s. 391).

Appel iværksat den 14. juni 2021 af SGI Studio Galli Ingegneria Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 14. april 2021 i sag T-285/19, SGI Studio Galli Ingegneria mod Kommissionen

(Sag C-371/21 P)

(2021/C 310/19)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (ved advokati F.S. Marini, V. Catenacci og R. Viglietta)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Den appellerede dom afsagt af Retten (Niende Afdeling), offentliggjort den 14. april 2021 og forkyndt for parterne samme dag, afsagt i sagen SGI Studio Galli Ingegneria mod Kommissionen, ophæves, og som følge heraf tages de påstande, som SGI havde nedlagt for Retten, til følge, i den nedenfor angivne rækkefølge:

- Det fastslås, at sagsøgeren ikke er forpligtet til at betale Europa-Kommissionen de beløb, som sidstnævnte har opkrævet ved debetnota nr. 3241902288 modtaget den 22. februar 2019 og senest ved skrivelse modtaget den 29. april 2019 — ref. Ares (2019) 2858540, der opkræves som tilbagebetaling af tilskud samt i form af erstatning og renter med den begrundelse, at Studio Galli Ingegneria angiveligt har tilsidesat de forpligtelser, der påhvilede selskabet i medfør af tilskudsaftale nr. 619120 vedrørende projektet benævnt »MARSOL«.
- Det fastslås, at de tilsidesættelser, som Kommissionen har gjort gældende, ikke foreligger.
- Det fastslås, at skrivelsen om indledende orientering af 19. december 2018, OLAF's inspektionsrapport, debetnotaen af 22. februar 2019, den efterfølgende rykker af 2. april 2019 og den seneste skrivelse om fornyet fastsættelse af det opkrævede beløb og om afvisning af SGI's efterfølgende anmodninger af 29. april 2019 ref. Ares (2019) 2858540 er ulovlige, ugyldige og under alle omstændigheder ugrundede.
- Det fastslås, at det af Kommissionen fremlagte krav ikke findes.
- Det fastslås, at sagsøgeren har ret til det tilskud, som Kommissionen faktisk har betalt i medfør af tilskudsaftale nr. 619120 for projektet »MARSOL«.
- Subsidiært fastslås det, at det beløb, som er genstand for Kommissionens krav om tilbagebetaling, ikke kan overstige 100 044,99 EUR, således som det fremgår af redegørelsen i forbindelse med det tredje anbringende.
- Mere subsidiært fastslås det, at Kommissionen tilpligtes at betale SGI de omkostninger, som selskabet har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af projektet MARSOL, som følge af ugrundet berigelse.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. **Det første anbringende vedrørende ulovligheden af dommen, hvorved Retten forkastede det første anbringende i første instans om tilsidesættelse eller urigtig anvendelse af artikel 41, 42 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og om tilsidesættelse af princippet om god tro i kontraktforhold, navnlig som omhandlet i den belgiske civillovbogs artikel 1134.**

Appellen til prøvelse af Rettens dom skyldes den omstændighed, at Retten fastslog, at Kommissionen, uden at tage hensyn til anmodningen om at suspendere proceduren og om aktindsigt i OLAF's sagsakter vedrørende inspektionsproceduren, ikke tilsidesatte de i chartrets artikel 41, 42 og 47 fastsatte rettigheder og princippet om god tro i kontraktforhold. Fra det tidspunkt, hvor selskabet ikke fik materiel mulighed for at besvare OLAF's endelige rapport som følge af interne problemer, skete der imidlertid tilsidesættelse af den effektive virkning af disse rettigheder, såvel i procedurens administrative fase som efterfølgende under den retslige procedure.

2. **Det andet anbringende om ulovligheden af dommen, hvorved Retten forkastede det andet anbringende i første instans om tilsidesættelse eller urigtig anvendelse af artikel 317 TEUF, af artikel 172a, stk. 1, i forordning nr. 2342/2002 ⁽¹⁾, af artikel 31, stk. 3, litra a) og c), i forordning nr. 1906/2006 ⁽²⁾, af artikel ii.5 og artikel ii.14, stk. 1, i de generelle bestemmelser om støtteaftalen, tilsidesættelse af princippet om uskyldsformodning, princippet om bevisbyrde og rimelighedsprincippet ⁽³⁾, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, samt om et fejlagtigt skøn ved vurderingen af beviserne under tilsidesættelse af den belgiske civillovbogs artikel 1315.**

Appellen til prøvelse af Rettens dom skyldes den omstændighed, at Retten forkastede det tredje anbringende, idet den fastslog, at appellanten hverken over for OLAF og Kommissionen eller under sagen havde godtgjort, at de direkte og indirekte personaleomkostninger var tilladte. Retten tog imidlertid ikke hensyn til den omstændighed, at OLAF's klagepunkter ikke vedrørte det projekt, der var genstand for tvisten, men andre støtteberettigede projekter, og Retten foretog derfor ikke en korrekt anvendelse af princippet om uskyldsformodning og princippet om bevisbyrde. De timesedler, der blev fremlagt under sagen, skal, henset til, at der ikke foreligger andre indsigelser, og til den atterstede færdiggørelse af projektet, anses for et tilstrækkeligt bevismiddel til at tillade de afholde omkostninger, som Kommissionen kræver tilbagebetalt.

3. Det tredje anbringende om ulovligheden af dommen, hvorved Retten forkastede det tredje anbringende i første instans om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, rimelighedsprincippet og princippet om god tro i kontraktforhold, tilsidesættelse af artikel 5, stk. 4, TEUF, og tilsidesættelse af artikel II.22 i støtteaftalen.

Appellen til prøvelse af Rettens dom skyldes den omstændighed, at Retten forkastede det tredje anbringende, idet den fastslog, at Kommissionen ikke havde tilsidesat proportionalitetsprincippet ved at kræve tilbagebetaling af alle direkte og indirekte personaleomkostninger. Eftersom inspektionsproceduren kun gjorde det muligt at konstatere unøjagtigheder for så vidt angår to personer tilknyttet projektet, burde alene disse omkostninger have været krævet tilbagebetalt, og dette under hensyntagen til projektets attesterede færdiggørelse og til revisionen af omkostninger, der blev foretaget af eksterne sagkyndige og accepteret af Kommissionen. Subsidiært, og fortsat i henhold til proportionalitetsprincippet, burde Retten have taget det subsidiære anbringende om fastlæggelse af det beløb, der skal tilbagebetales.

4. Det fjerde anbringende om ulovligheden af dommen, hvorved Retten forkastede det fjerde anbringende i første instans om tilsidesættelse eller urigtig anvendelse af artikel 2, litra b), i Rådets forordning nr. 58/2003⁽⁴⁾ af 19. december 2002, og af støtteaftalen, om manglende begrundelse og om dommens kontradiktoriske karakter, for så vidt som den er i strid med Rettens og Domstolens praksis om ugrundet berigelse.

Appellen til prøvelse af Rettens dom skyldes den omstændighed, at Retten forkastede det fjerde anbringende, idet den nægtede appellanten retten til at beholde den støtte, der var tildelt for direkte og indirekte personaleomkostninger, hvilket således indebar en ugrundet berigelse af Kommissionen. Eftersom betingelserne i påstanden er opfyldt i det foreliggende tilfælde, dvs. berigelse af en af parterne i kontrakten og den anden parts tab, samt årsagssammenhængen mellem berigelsen og tabet, er Rettens afgørelse ulovlig.

-
- (¹) Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT 2002, L 357, s. 1).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1906/2006 af 18.12.2006 om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i foranstaltninger under syvende rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2007-2013) (EUT 2006, L 391, s. 1).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11.9.2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT 2013, L 248, s. 1).
- (⁴) Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19.12.2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT 2003 L 11, s. 1).

RET TEN

Rettens dom af 16. juni 2021 — Italien og Spanien mod Kommissionen

(Sag T-695/17 og T-704/17) ⁽¹⁾

[Sprogordning – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af oversættere i tysk, fransk, italiensk og nederlandsk – begrænsning af valget af udvælgelsesprøvens sprog 2 og 3 til tysk, engelsk og fransk – forordning nr. 1 – vedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27 og artikel 28, litra f) – forskelsbehandling på grund af sprog – tjenestens interesse – proportionalitet – begrundelsespligt]

(2021/C 310/20)

Processprog: italiensk og spansk

Parter

Sagsøger i sag T-695/17: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøger i sag T-704/17: Kongeriget Spanien (ved L. Aguilera Ruiz, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara, D. Milanowska, N. Ruiz García og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af meddelelse om almindelige udvælgelsesprøver afholdt med henblik på at oprette reservelister til ansættelse af oversættere (AD 5) i tysk (EPSO/AD/343/17), i fransk (EPSO/AD/344/17), i italiensk (EPSO/AD/345/17) og i nederlandsk (EPSO/AD/346/17) (EUT 2017, C 224 A, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagerne T-695/17 og T-704/17 forenes med henblik på dommen.
- 2) Meddelelse om almindelige udvælgelsesprøver afholdt med henblik på at oprette reservelister til ansættelse af oversættere (AD 5) i tysk (EPSO/AD/343/17), i fransk (EPSO/AD/344/17), i italiensk (EPSO/AD/345/17) og i nederlandsk (EPSO/AD/346/17) annulleres.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Italienske Republik afholdte omkostninger i sag T-695/17, og de af Kongeriget Spanien afholdte omkostninger i sag T-704/17.

⁽¹⁾ EUT C 424 af 11.12.2017.

Rettens dom af 16. juni 2021 — Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji mod Kommissionen

(Sag T-126/19) ⁽¹⁾

(Miljø – forordning (EU) nr. 517/2014 – fluorholdige drivhusgasser – tildeling af kvoter til markedsføring af hydrofluorcarboner – ulovlighedsindsigelse – artikel 16 i og bilag V og VI til forordning nr. 517/2014 – princippet om forbud mod forskelsbehandling – begrundelsespligt)

(2021/C 310/21)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji (Warszawa, Polen) (ved advokat A. Galos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, A. Becker, K. Herrmann og M. Jáuregui Gómez, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio, A. Tamás og W. Kuzmienko, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved K. Michoel og I. Tchorzewska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 11. december 2018 om at tildele sagsøgeren en kvote på 4 096 ton CO₂-ækvivalenter af hydrofluorcarboner i 2019.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 29.4.2019.

Rettens dom af 16. juni 2021 — Cypern mod Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion)

(Forenede sager T-281/19 og 351/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket *Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927* – ældre nationale certificeringsordmærker *ΧΑΛΛΟΥΜΙ HALLOUMI* – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – relativ registreringshindring – artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning 2017/1001]]

(2021/C 310/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Republikken Cypern (ved S. Malynicz, QC, barrister S. Baran og solicitor V. Marsland)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandrea Imathias, Grækenland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelser truffet den 15. februar 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2298/2017-4) og 9. april 2019 (sag R 2297/2017-4), vedrørende ugyldighedssager mellem Republikken Cypern og Filotas Bellas & Yios.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret frifindes.

- 2) Republiken Cypern bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 213 af 24.6.2019.

Rettens dom af 16. juni 2021 — Lucaccioni mod Kommissionen

(Sag T-316/19) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – social sikring – vedtægtens artikel 73 – fælles ordning vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervssygdomme – erhvervssygdom – artikel 9 – ansøgning om godtgørelse af lægeudgifter – artikel 23 – konsultation af anden læge – afslag på at forelægge sagen for lægeudvalget på grundlag af artikel 22 – manglende analog anvendelse af artikel 22, stk. 1, andet afsnit – regel om overensstemmelse mellem stævningen og klagen – retsreglers tidsmæssige anvendelse)

(2021/C 310/23)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Arnaldo Lucaccioni (San Benedetto del Tronto, Italien) (ved advokat E. Bonanni)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr og L. Vernier, som befuldmægtigede, bistået af advokat de A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Angående et søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 2. august 2018 om afslag på sagsøgerens ansøgninger af 23. marts og 8. juni 2018 om at forelægge sagen for lægeudvalget i overensstemmelse med artikel 22 i den fælles ordning vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervssygdomme for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, dels om erstatning for de tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen.
- 2) Arnaldo Lucaccioni betaler sagsomkostninger.

(¹) EUT C 238 af 15.7.2019.

Rettens dom af 16. juni 2021 — CE mod Regionsudvalget

(Sag T-355/19) (¹)

[Personalesag – midlertidigt ansatte – ansættelsesvilkårenes artikel 2, litra c) – tidsbegrænset kontrakt – opsigelse med varsel før tid – ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra c), nr. i) – brud på tillidsforhold – fremgangsmåden ved opsigelse – procedurefordrejning – ret til at blive hørt – princippet om god forvaltningsskik – ret til forsvar – åbenbart urigtigt skøn]

(2021/C 310/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CE (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Regionsudvalget (ved S. Bachotet og M. Esparrago Arzadun, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om principalt annullation af afgørelsen af 16. april 2019, hvorved Regionsudvalget opsagde sagsøgerens ansættelseskontrakt og subsidiært af skrivelsen af 16. maj 2019, hvorved Regionsudvalget forlængede den dato, frem til hvilken sagsøgeren i opsigelsesperioden kunne hente sine personlige ejendele og tilgå sin e-mailkonto, dels om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Regionsudvalgets afgørelse af 16. april 2019 om opsigelse af CE's ansættelseskontrakt annulleres, for så vidt angår den særlige fremgangsmåde for opsigelsen.
- 2) I øvrigt frifindes Regionsudvalget.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 255 af 29.7.2019.

Rettens dom af 16. juni 2021 — PL mod Kommissionen

(Sag T-586/19) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – karriereudviklingsrapport – bedømmelsesåret 2017 2017 – udpegning af bedømmeren – vedtægtens artikel 22a – almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43 – omsorgspligt – rimelig frist – princippet om upartiskhed – artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder – begrundelsespligt – vedtægtens artikel 26 – ret til forsvar)

(2021/C 310/25)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PL (ved advokaterne J.-N. Louis og J. Van Rossum)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved I. Melo Sampaio og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 12. oktober 2018 om udarbejdelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for 2017.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) PL betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 363 af 28.10.2019.

Rettens dom af 16. juni 2021 — Health Product Group mod EUIPO — Bioline Pharmaceutical (Enterosgel)

(Sag T-678/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærket Enterosgel – ond tro foreligger ikke – artikel 51, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 310/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Health Product Group sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokaterne M. Kondrat, M. Stępień og A. Przytuła)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Bioline Pharmaceutical AG (Baar, Schweiz) (ved advokaterne T. Grucelski, H. Gajek og M. Furmańska)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. august 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 482/2018-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Health Product Group og Bioline Pharmaceutical.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Health Product Group sp. z o.o betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 25.11.2019.

Rettens dom af 16. juni 2021 — RA mod Revisionsretten

(Sag T-867/19) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2016 – afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 11 – manglende bedømmelsesrapport – sammenligning af fortjenester – opfyldelse af en dom afsagt af Retten – vedtagelse af en ny afgørelse om ikke at forfremme – begrundelsespligt – vedtægtens artikel 45 – åbenbart urigtigt skøn)

(2021/C 310/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RA (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Den Europæiske Revisionsret (ved C. Lesauvage og A.-M. Feipel-Cosciug, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelse af 27. februar 2019, hvorved Revisionsretten besluttede ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 11, dels om erstatning for den skade, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Revisionsret frifindes.
- 2) RA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 68 af 2.3.2020.

Rettens dom af 16. juni 2021 — Davide Groppi mod EUIPO — Viabizzuno (Bordlampe)

(Sag T-187/20) (¹)

(EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en bordlampe – tidligere EF-design – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – artikel 6 i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2021/C 310/28)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Davide Groppi Srl (Piacenza, Italien) (ved advokaterne F. Boscarol de Roberto, D. Capra og V. Malerba)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Viabizzuno Srl (Bentivoglio, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. januar 2020 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 126/2019-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Viabizzuno og Davide Groppi.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Davide Groppi Srl betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 191 af 8.6.2020.

Rettens dom af 16. juni 2021 — Chanel mod EUIPO — Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO)

(Sag T-196/20) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designet – ordmærket INCOCO – de ældre nationale ordmærker COCO – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 310/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Chanel (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokat J. Passa)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved S. Pétrequin, J. Crespo Carrillo og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Innovative Cosmetic Concepts LLC (Clifton, New Jersey, De Forenede Stater) (ved advokaterne I. Temiño Cenicerros, J. Oria Sousa-Montes og P. Revuelta Martos)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. januar 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 194/2019-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Chanel og Innovative Cosmetic Concepts.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 16. januar 2020 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 194/2019-1) annulleres.
- 2) EUIPO og Innovative Cosmetic Concepts LLC betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 15.6.2020.

Rettens dom af 16. juni 2021 — Fidia farmaceuticimod EUIPO — Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutical Laboratories (HYAL)

(Sag T-215/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket HYAL – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 59, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] – absolut registreringshindring – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001] – ret til kontradiktion – kontradiktionsprincippet – begrundelsespligt – god forvaltningskik og ligebehandling – artikel 165, stk. 1, i forordning 2017/1001]

(2021/C 310/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Italien) (ved advokaterne R. Kunz Hallstein og H.P. Kunz Hallstein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Sliwinska, V. Ruzek og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutical Laboratories SA (Athen, Grækenland) (ved advokaterne C. Chrysanthis, P.-V. Chardalia og A. Vasilogamvrou)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. januar 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 613/2019-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutical Laboratories og Fidia farmaceutici.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Fidia farmaceutici SpA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 15.6.2020.

Rettens dom af 16. juni 2021 — Smiley Miley mod EUIPO — Cyrus Trademarks (MILEY CYRUS)

(Sag T-368/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket MILEY CYRUS – ældre EU-figurmærke CYRUS – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 310/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Smiley Miley, Inc. (Nashville, Tennessee, De Forenede Stater) (ved advokat J.-B. Devaureix)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Cyrus Trademarks Ltd (Road Town, De Britiske Jomfruøer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2520/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Cyrus Trademarks og Smiley Miley.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 2. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2520/2018-4) annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 3.8.2020.

Rettens dom af 16. juni 2021 — KT mod EIB

(Sag T-415/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – ansatte ved EIB – disciplinærsag – afskedigelse på grund af en alvorlig forseelse – ret til forsvar – afhøring af vidner – delegation af beføjelser – forberedelse af den ansøgte afgørelse – rimelig frist – upartiskhed – beskyttelse af personoplysninger – proportionalitet)

(2021/C 310/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: KT (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved K. Carr og M. Loizou, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand om annullation af EIB's afgørelse af 24. marts 2020 om omgående disciplinær afskedigelse af sagsøgte på grund af en alvorlig forseelse, med fratrædelsesgodtgørelse.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Investeringsbank (EIB) frifindes.
- 2) KT bærer sine egne omkostninger og betaler de af EIB afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 297 af 7.9.2020.

Rettens dom af 16. juni 2021 — Magnetec mod EUIPO (CoolTUBE)

(Sag T-481/20) (¹)

[EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket CoolTUBE – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2021/C 310/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Magnetec — Gesellschaft für Magnettechnologie mbH (Langensfeld, Tyskland) (ved advokaterne M. Kloth, R. Briske og D. Habel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. maj 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1755/2019-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegn CoolTUBE som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 15. maj 2020 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1755/2019-1) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Magnetec — Gesellschaft für Magnettechnologie mbH afholdte omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger, som er afholdt i forbindelse med behandlingen af sagen for appelkammeret.

(¹) EUT C 304 af 14.9.2020.

Rettens dom af 16. juni 2021 — Rezon mod EUIPO (imot.bg)

(Sag T-487/20) (¹)

[EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket imot.bg – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk.1, første punktum, i forordning 2017/1001 – delvist bekræftende afgørelse]

(2021/C 310/34)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Rezon OOD (Sofia, Bulgarien) (ved advokat M. Yordanova Harizanova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral og P. Angelova Georgieva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. juni 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2270/2019-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet imot.bg som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Rezon OOD betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 5.10.2020.

Rettens kendelse af 8. juni 2021 — Shindler m.fl. mod Rådet

(Sag T-198/20) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – aftale om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og af Euratom – Rådets afgørelse om indgåelse af aftale om udtræden – statsborgere i Det Forenede Kongerige – fortabelse af unionsborgerskab – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)

(2021/C 310/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Italien) og de ni andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til kendelsen (ved advokat J. Fouchet)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union (ved M. Bauer, R. Meyer og J. Ciantar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om hel eller delvis annullation dels af aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT 2020, L 29, s. 7), dels af Rådets afgørelse (EU) 2020/135 af 30. januar 2020 om indgåelse af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT 2020, L 29, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om de anmodninger om intervention, som Europa-Kommissionen og British in Europe har fremsat.
- 3) Harry Shindler og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger bortset fra omkostningerne i forbindelse med anmodningerne om intervention.

- 4) Harry Shindler og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, Rådet, Kommissionen og British in Europe bærer hver især deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningerne om intervention.

(¹) EUT C 201 af 15.6.2020.

Rettens kendelse af 8. juni 2021 — Price mod Rådet

(Sag T-231/20) (¹)

(Annullationssøgsmål – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – aftale om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og Euratom – Rådets afgørelse om indgåelse af aftale om udtræden – statsborgere i Det Forenede Kongerige – fortabelse af unionsborgerskab – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)

(2021/C 310/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: David Price (Le Dorat, Frankrig) (ved advokat J. Fouchet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer, R. Meyer og M.-M. Joséphidès, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation dels af aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT 2020, L 29, s. 7), dels af Rådets afgørelse (EU) 2020/135 af 30. januar 2020 om indgåelse af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT 2020, L 29, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om Europa-Kommissionens anmodning om intervention.
- 3) David Price bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler, bortset fra omkostningerne i forbindelse med anmodningen om intervention.
- 4) David Price, Rådet og Kommissionen bærer hver især deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

(¹) EUT C 209 af 22.6.2020.

Rettens kendelse af 8. juni 2021 — Silver m.fl. mod Rådet(Sag T-252/20) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – aftale om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og Euratom – Rådets afgørelse om indgåelse af aftale om udtræden – statsborgere i Det Forenede Kongerige – fortabelse af unionsborgerskab – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)

(2021/C 310/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Joshua Silver (Bicester, Det Forenede Kongerige) og de seks andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til kendelsen (ved barrister P. Tridimas samt solicitors D. Harrison og A. von Westernhagen)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer, R. Meyer og J. Ciantar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation dels af Rådets afgørelse (EU) 2020/135 af 30. januar 2020 om indgåelse af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT 2020, L 29, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse om de anmodninger om intervention, som Europa-Kommissionen, British in Europe, Plaid Cymru — The Party of Wales, European Democracy Lab, ECIT og European Alternatives Ltd har fremsat.
- 3) Joshua Silver og de andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger bortset fra omkostningerne i forbindelse med anmodningerne om intervention.
- 4) Joshua Silver og de andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, Rådet, Kommissionen, British in Europe, Plaid Cymru — The Party of Wales, European Democracy Lab, ECIT og European Alternatives Ltd bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningerne om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 29.6.2020.

Rettens kendelse af 16. juni 2021 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT8)(Sag T-420/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket GT8 – det ældre EU-figurmærke GT – relativt registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) – relevant kundekreds – opmærksomhedsniveau – åbenbart, at søgsmålet skal tages til følge]

(2021/C 310/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC, og advokat M. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1611/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Sony Interactive Entertainment Europe og Huawei Technologies.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 24. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1611/2019-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Sony Interactive Entertainment Europe Ltd afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 287 af 31.8.2020.

Rettens kendelse af 16. juni 2021 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT3)

(Sag T-421/20) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket GT3 – det ældre EU-figurmærke GT – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) – relevant kundekreds – opmærksomhedsniveau – åbenbart, at søgsmålet skal tages til følge]

(2021/C 310/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC, og advokat M. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1609/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Sony Interactive Entertainment Europe og Huawei Technologies.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 24. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1609/2019-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Sony Interactive Entertainment Europe Ltd afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 287 af 31.8.2020.

Retten kendelse af 16. juni 2021 — Sony Interactive Entertainment Europe Ltd mod EUIPO — Huawei Technologies (GT5)

(Sag T-422/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket GT5 – det ældre EU-figurmærke GT – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) – relevant kundekreds – opmærksomhedsniveau – åbenbart velbegrundet søgsmål]

(2021/C 310/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC, og advokat M. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1600/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Sony Interactive Entertainment Europe og Huawei Technologies.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 24. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1600/2019-4) annulleres
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Sony Interactive Entertainment Europe Ltd. afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 31.8.2020.

Retten kendelse af 16. juni 2021 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT9)

(Sag T-423/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket GT9 – det ældre EU-figurmærke GT – absolut registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) – relevant kundekreds – opmærksomhedsniveau – åbenbart velbegrundet søgsmål]

(2021/C 310/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC, og advokat M. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1610/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Sony Interactive Entertainment Europe og Huawei Technologies.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 24. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1610/2019-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Sony Interactive Entertainment Europe Ltd afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 31.8.2020.

Rettens kendelse af 14. juni 2021 — TrekStor mod EUIPO — Zagg (Beskyttelses-covers til computerudstyr)

(Sag T-512/20) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der giver beskyttelses-covers til computerudstyr – ugyldighedsgrund – uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af en medlemsstats ophavsretslovgivning – artikel 25, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 6/2002 – begæring om vidneafhøring – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2021/C 310/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TrekStor GmbH (Bensheim, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og N. Willich)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Zagg Inc. (Midvale, Utah, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Schmitz og M. Breuer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. juni 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 294/2019-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem TrekStor og Zagg.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) TrekStor GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 378 af 9.11.2020.

Rettens kendelse af 16. juni 2021 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT10)(Sag T-558/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket GT10 – det ældre EU-figurmærke GT – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) – relevant kundekreds – opmærksomhedsniveau – åbenbart, at søgsmålet skal tages til følge]

(2021/C 310/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC, og advokat M. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. juli 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2554/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Sony Interactive Entertainment Europe og Huawei Technologies.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 8. juli 2020 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2554/2019-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Sony Interactive Entertainment Europe Ltd afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 3.11.2020.

Rettens kendelse af 14. juni 2021 — TrekStor mod EUIPO — Zagg (Beskyttelses-covers til computerudstyr)(Sag T-564/20) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver beskyttelses-covers til computerudstyr – ugyldighedsgrund – uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af en medlemsstats ophavsretslovgivning – artikel 25, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 6/2002 – begæring om vidneafhøring – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2021/C 310/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TrekStor GmbH (Bensheim, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og N. Willich)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Zagg Inc. (Midvale, Utah, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Schmitz og M. Breuer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. juni 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 296/2019-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem TrekStor og Zagg.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) TrekStor GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 378 af 9.11.2020.

Rettens kendelse af 14. juni 2021 — TrekStor mod EUIPO — Zagg (Beskyttelses-covers til computerudstyr)

(Sag T-565/20) (¹)

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver beskyttelses-covers til computerudstyr – ugyldighedsgrund – uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af en medlemsstats ophavsretslovgivning – artikel 25, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 6/2002 – begæring om vidneafhøring – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2021/C 310/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TrekStor GmbH (Bensheim, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og N. Willich)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Zagg Inc. (Midvale, Utah, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Schmitz og M. Breuer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. juni 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 297/2019-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem TrekStor og Zagg.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) TrekStor GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 378 af 9.11.2020.

Rettens kendelse af 8. juni 2021 — One Voice mod ECHA(Sag T-663/20) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – REACH – stoffet homosalat – eksklusiv anvendelse til fremstilling af kosmetiske produkter – overensstemmelseskontrol af registreringer – artikel 41, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 – søgsmålsfrist – artikel 21, stk. 5, i forordning (EF) nr. 771/2008 – procesreglementets artikel 59 – afvisning)

(2021/C 310/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: One Voice (Strasbourg, Frankrig) (ved advokat A. Ghersi)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved W. Broere og L. Bolzonello, som befuldmægtigede, bistået af advokat S. Raes)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelse A-009-2018 truffet af ECHA's Klageudvalg den 18. august 2020 vedrørende overensstemmelseskontrollen af et registreringsdossier for homosalat.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) One Voice betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 11.1.2021.

Rettens kendelse af 8. juni 2021 — One Voice mod ECHA(Sag T-664/20) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – REACH – stoffet 2-ethylhexyl-salicylat – eksklusiv anvendelse til fremstilling af kosmetiske produkter – overensstemmelseskontrol af registreringer – artikel 41, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 – søgsmålsfrist – artikel 21, stk. 5, i forordning (EF) nr. 771/2008 – procesreglementets artikel 59 – afvisning)

(2021/C 310/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: One Voice (Strasbourg, Frankrig) (ved advokat A. Ghersi)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved W. Broere og L. Bolzonello, som befuldmægtigede, bistået af advokat S. Raes)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelse A-010-2018 truffet af ECHA's Klageudvalg den 18. august 2020 vedrørende overensstemmelseskontrollen af et registreringsdossier for 2-ethylhexyl-salicylat.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

2) One Voice betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 9 af 11.1.2021.

Sag anlagt den 2. juni 2021 — SY mod Kommissionen

(Sag T-312/21)

(2021/C 310/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: SY (ved advokat T. Walberer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har i henhold til artikel 270 TEUF, tjenestemandsvedtægtens artikel 91, stk. 1, og artikel 263 TEUF nedlagt følgende påstande:

- 1. Reservelisten i udvælgelsesprøve EPSO/AD/374/19-1, afgørelserne om at ansætte de ansøgere, der blev optaget på reservelisten, udvælgelseskomitéens afgørelser af 21. april 2021 og 14. januar 2021 om ikke at optage sagsøgeren på reservelisten på området konkurrenseret, »tillægget« til meddelelsen om udvælgelsesprøve EPSO/AD/374/19-1 af 5. november 2020 og indkaldelsen af sagsøgeren af 20. november 2020 annulleres.
- Subsidiært til den første påstand: udvælgelseskomitéens afgørelser af 21. april 2021 og 14. januar 2021 vedrørende sagsøgeren annulleres, i dommen angives de nødvendige konkrete retningslinjer, således at sagsøgeren behørigt kan blive genindsat i den retlige stilling, som han befandt sig i, før de retlige tilsidesættelser fandt sted, således at det bliver muligt for sagsøgte — direkte eller efter en ny bedømmelse af sagsøgerens præstation — at opføre denne på reservelisten, »tillægget« til meddelelsen om udvælgelsesprøve EPSO/AD/374/19-1 af 5. november 2020 og indkaldelsen af sagsøgeren af 20. november 2020 annulleres
- Det fastslås, at sagsøgte har tilsidesat artikel 265 TEUF, idet sagsøgte har undladt at sende en afgørelse til sagsøgeren vedrørende dennes administrative klage af 17. januar 2021.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at den efterfølgende ændring med tilbagevirkende kraft af udvælgelsesprøven var ulovlig, idet den savnede retsgrundlag og på grund af modstående rettigheder samt på grund af tilsidesættelser af retlig klarhed, begrundelsespligten og retten til deltagelse.
 2. Andet anbringende om, at forbuddet mod forskelsbehandling er blevet tilsidesat med hensyn til sagsøgerens allerede bestående sygdom, fordi sagsøgeren undlod at yde ham de nødvendige særlige foranstaltninger med henblik på prøven.
 3. Tredje anbringende om, at sagsøgeren er blevet forskelsbehandlet på grund af tidsforskydning i forhold til deltagerne i det rent elektroniske assessmentcenter.
 4. Fjerde anbringende om, at sagsøgeren er blevet forskelsbehandlet i forhold til sagsøgtes medarbejdere.
-

Sag anlagt den 8. juni 2021 — Castel Frères mod EUIPO — Shanghai Panati (Gengivelse af kinesiske skrifttegn)

(Sag T-323/21)

(2021/C 310/49)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Castel Frères (Blanquefort, Frankrig) (ved advokat T. de Haan)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Shanghai Panati Co. (Shanghai, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Castel Frères.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket (Gengivelse af kinesiske skrifttegn) EU-varemærke — registreringsansøgning nr. 6 785 109)

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. marts 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 753/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved Femte Appelkammer.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), og artikel 18, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 11. juni 2021 — Wizz Air Hungary mod Kommissionen

(Sag T-332/21)

(2021/C 310/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) (Budapest, Ungarn) (ved advokaterne E. Vahida, S. Rating og I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgtes afgørelse af 2. oktober 2020 om statsstøtte SA.56810 (2020/N) — Rumænien — covid-19: støtte til TAROM (!) annulleres, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte har foretaget en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF og anlagt åbenbart urigtige skøn ved sin kontrol af støttens proportionalitet i forhold til den skade, som er forårsaget af covid-19-krisen.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat specifikke bestemmelser i TEUF og almindelige EU-retlige principper, der har dannet grundlag for liberaliseringen af lufttransportmarkedet i EU siden slutningen af 1980'erne (dvs. forbuddet mod forskelsbehandling og den fri bevægelighed for tjenesteydelser — anvendt på lufttransport ved forordning (EF) nr. 1008/2008 ⁽¹⁾— og den frie etableringsret).
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte har undladt at indlede en formel undersøgelsesprocedure på trods af alvorlige vanskeligheder, og at den har tilsidesat sagsøgerens processuelle rettigheder.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat sin begrundelsespligt.

⁽¹⁾ EUT 2021, C 94, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) (EØS-relevant tekst) (EUT 2008 L 293, s. 3-20).

Sag anlagt den 14. juni 2021 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-333/21)

(2021/C 310/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne F.-C. Laprévote, E. Vahida, V. Blanc, S. Rating og I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 29. december 2020 vedrørende Statsstøtte SA.59188 (2020/NN) — Italien — Alitalia covid-19 Kompensation for tab II ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen udøvede magtmisbrug og foretog en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF ved at prioritere vurderingen af støtten og udsætte undersøgelsen af den ulovlige redningsstøtte, som Alitalia var blevet indrømmet i 2017 og 2019.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen foretog en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF og anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af støttens forholdsmæssighed i forhold til det tab, der var blevet forårsaget af covid-19-krisen.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte specifikke bestemmelser i EUF-traktaten og de almindelige EU-retlige principper, som har ligget til grund for liberaliseringen af lufttransporten i EU siden slutningen af 1980'erne (dvs. princippet om forbud mod forskelsbehandling, den frie udveksling af tjenesteydelser — fastlagt ved forordning nr. 1008/2008 ⁽²⁾ — og etableringsfriheden).

4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen undlod at indlede en formel undersøgelsesprocedure, selv om der forelå alvorlige vanskeligheder, og tilsidesatte sagsøgerens proceduremæssige rettigheder.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte begrundelsespligten.

⁽¹⁾ EUT 2021, C 134, s. 2.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) (EUT 2008 L 293, s. 3-20).

Sag anlagt den 15. juni 2021 — PJ mod EIT

(Sag T-335/21)

(2021/C 310/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PJ (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 13. oktober 2020 af den administrerende direktør, hvorved sagsøgeren fik afslag på at udføre hjemmearbejde fra sit oprindelsessted, annulleres.
- Om fornødent annulleres afgørelsen af 9. marts 2021 truffet af den administrerende direktør om afslag på sagsøgerens klage indgivet den 10. november 2020.
- EIT tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat otte anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af pligten til upartiskhed, objektivitet og neutralitet, som påhviler den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter, og om en inkompetent myndigheds vedtagelse af interne regler.
 2. Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt.
 3. Tredje anbringende om manglende begrundelse.
 4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af de interne regler og en vilkårlig og urimelig fortolkning af disse regler tillige med en mangel på forudsigelighed og retssikkerhed.
 5. Femte anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten og manglende hensyntagen til såvel institutionens som sagsøgerens interesser og om afgørelsens uforholdsmæssige karakter med hensyn til institutionens faktiske interesse.
 6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af retten til respekt for privatliv og familieliv, der er fastsat i artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og af retten til balance mellem arbejds- og privatliv, der er fastsat i chartrets artikel 33.
 7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af den faktiske ret til beskæftigelse og til rimelige arbejdsvilkår.
 8. Ottende anbringende om manglende hensyntagen til et force majeure-tilfælde.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA